

ГУБАРЄВ Володимир Вікторович

*Випускник
дорожньо-будівельного факультету
(1973)*

Ветеран дорожньої галузі

Заслужений будівельник України

Народився 30 серпня 1951 р. у столиці Вірменії — старовинному місті Єревані в сім'ї журналістів. Життя родини було надзвичайно цікавим через насиченість різноманітною інформацією, проте доводилося часто переїздити: після Єревана Губарєві жили в Німеччині, а опісля — в російському м. Белгороді, де Володимир Вікторович закінчив школу. Батьки прагнули, щоб він продовжив сімейну традицію, проте його самого більше вабили технічні науки.

Тому в 1968 р. В. В. Губарєв став студентом Харківського автомобільно-дорожнього інституту, який закінчив у 1973 р., здобувши фах інженера шляхів сполучення. Володимир Вікторович зазначає, що йому надзвичайно пощастило з наставниками, адже в ХАДІ викладала плеяда блискучих педагогів: професори М. І. Волков, І. М. Грушко, які читали технологію дорожньо-будівельних матеріалів; професори В. М. Сіденко та С. Г. Міхневич, що працювали на кафедрі будівництва та експлуатації автомобільних доріг; знавці мостобудівної справи професори В. О. Російський і Б. П. Назаренко, завідувач кафедри проектування доріг проф. Я. А. Калужський. Це були педагоги, які вміли не лише зацікавити студентів своїм предметом, а й донести до них усі тонкощі та нюанси роботи в дорожній сфері. Завдяки насиченій теоретичній програмі та надзвичайно ґрунтовній практичній підготовці у студентів формувалися не тільки вміння, а й риси характеру, необхідні професіоналу-дорожнику.

Після закінчення ХАДІ В. В. Губарєв був направлений на роботу до Дніпропетровського облавтодору на посаду майстра. Першим об'єктом і хорошою школою для молодого фахівця стало будівництво автодороги Дніпропетровськ — Новомосковськ — другої в Україні дороги I категорії після автошляху Київ — Бориспіль. Саме в цей період Володимир Вікторович переконався, що запорука успіху будь-якого підприємства — це дружній колектив. Згодом він працював на спорудженні об'єктів на Запорізькому, Криворізькому й Донецькому шосе, за чотири роки пройшовши шлях від майстра до головного інженера Дніпропетровського

дорожньо-будівельного управління № 60. У 29 років обійняв посаду головного інженера Дніпропетровського обласного дорожнього ремонтно-будівельного тресту, де працював упродовж 1980–1986 рр. Це була цікава й потрібна діяльність, проте Володимир Вікторович сумував за будівництвом.

Тому в 1986 р. він перейшов на роботу до тресту «Дніпродорбуд», де працював майже 30 років. Саме в цій організації найбільш яскраво проявився його талант зодчого доріг і лідера. Був начальником Новомосковського ДБУ № 61, першим заступником голови правління. А в 2004 р. В. В. Губарєва обрано головою правління та генеральним директором тресту, де він працював до 2011 р. В дорожній галузі Володимир Вікторович продовжує трудитися й нині.

Своїми успіхами на професійній ниві В. В. Губарєв багато в чім завдячує найріднішим людям, які завжди розуміли та підтримували його, а надто своїй дружині Валентині Дмитрівні, яка завжди була для нього не лише берегинею сімейного вогнища, а й добрим другом і радником.

В. В. Губарєв переконаний, що людина мусить пізнати світ у всіх його проявах. Він любить подорожувати, захоплюється музикою та живописом. Але найбільше його захоплення, якому присвятив понад 15 років життя, — це бджільництво. Володимир Вікторович вважає, що людське життя дуже схоже на життя бджіл: нам також потрібно працювати, щоб жити, й отримувати задоволення від своєї праці.

Упродовж сорокарічної роботи в дорожній галузі Володимир Вікторович Губарєв був неодноразово відзначений державними, урядовими та відомчими нагородами. Він нагороджений орденом «За заслуги» III ст., Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, званнями «Почесний дорожник України» та «Почесний працівник транспорту України», відзнакою голови Дніпропетровської облдержадміністрації «За розвиток регіону» та медаллю «За заслуги перед містом». Удостоєний також низки церковних нагород: орденів святого Миколи Чудотворця та рівноапостольного князя Володимира, а також кількох грамот Української православної церкви.